

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321204610
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321204610.2

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: X. Š., nar. 27.07.1971, hlásený pobyt bezdomovca A., o zaplatenie 1.932,98 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.687 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.687 eur od 03.05.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,54%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 16.12.2021 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.932,98 eur spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 27% ročne zo sumy 1.687 eur od 30.04.2019 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.912,98 eur od 30.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom 15.10.2018 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, ako aj záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa tejto zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru, resp. služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj použitím informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.687 eur, tak že sumu 1.687 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 4 eur predstavujú poplatky. Žalovaný však svoj záväzok splácať takto poskytnutý úver riadne a včas neplnil. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca vyhlásil dňa 29.04.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatným

celý dlh žalovaného z tejto zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal tak žalovaný k dátumu spísania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.932,98 eur (1.687 eur = dlžná úverová istina, 209,78 eur = dlžné úroky z úveru, 16,20 eur = dlžné poistné z úveru, 20 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem tohto si žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na úroky z dlžnej úverovej istiny 27% ročne zo sumy 1.687 eur od 30.04.2019 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.912,98 eur od 30.04.2019 do zaplatenia.

3. Žalovanému bola žaloba doručená formou oznámenia na úradnej tabuli súdu a obce, kde mal hlásený posledný pobyt.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 27.09.2022. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil pracovnou vyťaženosťou a zámerom, nenavýšovať trovy konania. Pojednávanie sa nezúčastnil žalovaný.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi predloženými žalobcom, najmä žaloba č.l.1, zmluva č.l.18 s prílohami - spracovanie osobných údajov č.l. 21, informácii o klientovi, informácie o RPMN č.l.22, štandardné eur. Informácie č.l.22 p.v., fotokópia OP č.l.24, potvrdenie č.l. 25, výpis z účtu č.l. 25, oznámenie č.l. 25 p.v., doručka č.l.26, preklad č.l. 29, vyjadrenie č.l. 59, lustrácia č.l. 63, poučenie č.l. 69, dodatok č. 6, č.l. 76, ospravedlnenie č.l. 81, doručka č.l. 85, oznámenie č.l. 86-87:

6. Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 15.10.2018 vyplynulo, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť si ďalšie povinnosti dohodnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca pritom bola v tejto zmluve uvedená v sume 5.000 eur a súčasne tam bola uvedená aktuálna výška úverového rámca v sume 1.100 eur.

7. Z výpisu z účtu žalovaného vyhotoveného, ako aj z potvrdenia žalobcu súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému celkovo 1.687 eur (ako financovanie na účet, financovanie cez POS terminál, výber hotovosti, poistenie, doplnkové zdravotné poistenie), pričom k dátumu vyhotovenia tohto potvrdenia žalovaný z tejto sumy žalobcovi vrátil 0 eur.

8. Z oznámenia žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXX z 30.04.2019 v spojení s fotokópiou doručky mal súd preukázané, že žalobca doručil toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon) žalovanému, a to dňa 02.05.2019, ktoré oznámenie (okrem iného) obsahovalo aj výzvu pre žalovaného podľa § 563 Občianskeho zákonníka na zaplatenie (aj) dlžnej sumy 1.932,98 eur poskytnutej žalobcom žalovanému na základe úverovej zmluvy zo dňa 15.10.2018.

9. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb o dňa 15.10.2018, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 1 ods. 2, prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

12. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 14.09.2018), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

16. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 15.10.2018, ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 15.10.2018 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobcom) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

20. Táto zmluva je však neurčitá v jej základnej obsahovej náležitosti, ktorou je výška (schváleného)úverového rámca, keď v zmluve sa uvádza suma 5.000 eur ako tzv. úverový rámec, ale súčasne aj suma 1.700 eur ako tzv. aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký (schválený) úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne v tejto zmluve dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške schváleného úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy o úvere) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť (viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.01. 2015, sp.zn.: 11C/171/2014, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 10. 2016, sp. zn.: 6Co/121/2015).

21. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí pritom súd prihliadať ex offio (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offio.

22. Z právneho záveru o (absolútnej) neplatnosti zmluvy ako celku vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi právnym titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka len sumu, ktorú od žalobcu na základe tejto neplatnej zmluvy dostal, t. j. sumu 1.687 eur. V tejto súvislosti

súd takisto odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 10. 2016, sp. zn.: 6Co/121/2015. Preto súd podľa § 457 Občianskeho zákonníka vyhovel žalobe iba pre sumu 1.687 eur a vo zvyšnom rozsahu (pre poistenie úveru a úrokov vo výške 27% ročne, ako i nákladov) ju zamietol. Na základe absolútne (od počiatku) neplatnej úverovej zmluvy totiž žalobcovi nikdy nemohol vzniknúť nárok na dojednané poplatky (vrátane uplatňovaných poplatkov na poistenie úveru). V prejednávacom prípade neprichádzala do úvahy taká formulácia žalobného petítu, ktorá by zohľadňovala synalagmatický záväzok žalobcu, pretože žalobca na základe tejto zmluvy od žalovaného nič nedostal.

23. V súvislosti s uplatneným nárokom poplatky, však treba uviesť, že na tieto by žalobca nemal nárok ani ak by súd dospel k záveru, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je absolútne neplatná, pretože (keďže išlo podľa zmluvy o spotrebiteľský úver) a táto zmluva neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (len adresu predávajúceho), tak to má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku (od uzatvorenia zmluvy.) V tejto súvislosti tunajší súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.12.2014, sp. zn.: 4Co/138/2014, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorého: „vedenie identifikačných údajov predajcu v pravom hornom rohu prvej strany zmluvy, na ktoré sa odvoláva žalobca, nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť, že si u tohto predajcu aj môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd prvého stupňa správne tento nedostatok zmluvy posúdil, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ani uvedenie žalobcu v ľavom hornom rohu prvej strany zmluvy ako subjektu, u ktorého si spotrebiteľ mohol podľa zmluvy uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle námietky žalobcu, nie je podľa krajského súdu náležitým označením subjektu, u ktorého si môže žalovaný ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ Obdobný názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. 11. 2014, sp. zn.: 23Co/354/2013.

24. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ako druh príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo výške 20 eur, súd ho nepriznal, nakoľko vo vzťahu k tomuto nároku žalobca neunesol bremeno tvrdenia (nijak ho bližšie neodôvodnil, či nevysvetlil).

25. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že zmluva zo dňa 15.10.2018 je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku (od jej uzatvorenia), nikdy ani nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (dlžnej sumy) z tejto zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného už momentom poskytnutia jednotlivých súm úverových prostriedkov, teda čerpaním týchto prostriedkov zo strany žalovaného. V prípade bezdôvodného obohatenia je splatnosť daná § 563 Občianskeho zákonníka, teda odvíja sa od momentu doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takúto výzvu možno považovať aj výzvu žalobcu obsiahnutú v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (hoci samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je inak ako úkon podľa § 565 Občianskeho zákonníka neplatné), pretože v tomto oznámení bol žalovaný vyzvaný (hoci z nesprávneho právneho titulu, teda nie z titulu bezdôvodného obohatenia) na úhradu (aj)sumy dlžnej z tejto zmluvy titulom bezdôvodného obohatenia. Keďže toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon) bolo doručené žalovanému, bolo možné podľa § 563 Občianskeho zákonníka priznať žalobcovi úroky z omeškania najskôr od 2. dňa po tomto dátume, teda od 03.05.2019 (do zaplatenia.) Preto až tohto dňa súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo (súdom priznanej) sumy 1.687 eur (bezdôvodného obohatenia), a pre skôr uplatnené obdobie musel súd žalobu zamietnuť. Rovnako musel súd zamietnuť žalobu pre uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej priznanú sumu 1.687 eur. Keďže k prvému dňu omeškania zo zaplatením dlžnej sumy (03.05.2019) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v sadzbe 0% ročne, priznal súd žalobcovi podľa § 3 nariadenia úroky z omeškania v uplatnenej sadzbe 5% ročne.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,54%. Žalobca si totiž v žalobe uplatňoval nárok na sumu istiny 1.932,98eur s príslušenstvom, avšak súd mu priznal istinu iba vo výške 1.687 eur s príslušenstvom. Žalobca bol tak úspešný v rozsahu 87,27%, a tým žalovaný v rozsahu 12,73%. Súd

náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany pomerne rozdelil tak, že úspech žalovaného odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšieho žalobcu a priznal tak žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,54% (87,27 - 12,73). O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu nie je prípustné.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a datované.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.